

2. Jeżeli trzeba ustalić jedno miejsce wykonania: jakie kryteria są właściwe do jego ustalenia; czy jedno miejsce wykonania zostaje ustalone w szczególności z uwagi na miejsce odlotu lub miejsce przylotu?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-211/08)

(2008/C 197/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i R. Vidal Puig, agents)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że odmawiając uprawnionym z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej zwrotu kosztów leczenia, jakie ponieśli w innym państwie członkowskim w przypadku leczenia szpitalnego, które otrzymali zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 (¹) z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w zakresie, w jakim wysokość zwrotu w państwie członkowskim, w którym odbywa się leczenie jest mniejsza niż ta przewidziana przez ustawodawstwo hiszpańskie, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 WE;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Ustawodawstwo hiszpańskie w zakresie zabezpieczeń społecznych przewiduje, że świadczenia szpitalne, które pokrywa krajowy system opieki zdrowotnej muszą być udzielane przez ten właśnie system, poza szczególnie wyjątkowymi przypadkami „pomocy medycznej w nagłych wypadkach, niezwłocznej i ratującej życie.” W konsekwencji, gdy uprawniony z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej przemieszcza się czasowo do innego państwa członkowskiego i gdy podczas swojego pobytu otrzymuje opiekę szpitalną niezbędną z medycznego punktu widzenia, zgodnie z przepisami art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia 1408/71 koszty, jakie poniósł nie są zwracane przez władze hiszpańskie.

2. Gdy wysokość zwrotu kosztów leczenia szpitalnego zgodnie z przepisami innego państwa członkowskiego jest mniej korzystna aniżeli ta zagwarantowana przez hiszpańskiego ustawodawcę, odmowa przez władze hiszpańskie zwrotu różnicy może zniechęcić uprawnionych z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej do przemieszczania się do tego innego państwa członkowskiego, aby otrzymać usługi inne niż medyczne (na przykład usługi edukacyjne lub turystyczne) lub — w przypadku, gdy uprawnieni już się tam udali — skłonić ich do szybszego powrotu w celu otrzymania bezpłatnego leczenia szpitalnego w Hiszpanii. Rozpatrywane przepisy hiszpańskie mogą zatem ograniczać zarówno świadczenie innych usług niż medyczne, które pierwotnie uzasadniają czasowe przemieszczanie się uprawnionego do innego państwa członkowskiego, jak również w konsekwencji świadczenie usług medycznych w tym innym państwie zgodnie z przepisami art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia 1408/71.

3. Wskazane ograniczenia w swobodzie świadczenia usług nie znajdują usprawiedliwienia w Traktacie WE. W szczególności władze hiszpańskie nie dowiodły, że te ograniczenia są niezbędne, aby uniknąć poważnego zagrożenia dla równowagi finansowej hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej. W rezultacie należy stwierdzić, że sporne przepisy są sprzeczne z art. 49 WE.

(¹) Dz. U. L 149, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 21 maja 2008 r. — Société Zeturf Ltd przeciwko Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Interwenient: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Sprawa C-212/08)

(2008/C 197/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Zeturf Ltd

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 50 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym regulacjom przewidującym system polegający na zastrzeżeniu wyłączności w zakresie zakładów na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych na rzecz jednego podmiotu gospodarczego nienastawionego na zysk, którym to regulacjom, choć zdają się one być odpowiednie do osiągnięcia celu walki z przestępczością, a zatem do ochrony porządku publicznego w sposób bardziej skuteczny, niżby to mogło mieć miejsce przy pomocy mniej restrykcyjnych środków, towarzyszy, w celu zneutralizowania ryzyka pojawienia się ośrodków gry działających bez zezwolenia oraz skłonienia graczy do korzystania z legalnej oferty, dynamiczna polityka handlowa tego podmiotu, która w związku z tym nie realizuje w pełni celu ograniczania sposobności do gry?
- 2) Czy w celu dokonania oceny, czy krajowe regulacje, takie jak regulacje obowiązujące we Francji, przewidujące system polegający na zastrzeżeniu wyłączności w zakresie zakładów na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych na rzecz jednego podmiotu gospodarczego nienastawionego na zysk, naruszają art. 49 i 50 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, naruszenie swobody świadczenia usług oceniać należy jedynie z punktu widzenia ograniczeń narzucanych w zakresie oferty zakładów na wyścigi konne on-line, czy też należy brać pod uwagę cały sektor zakładów na wyścigi konne, bez względu na formę, w jakiej są one oferowane i udostępniane graczom?

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-213/08)**

(2008/C 197/21)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Stovlbaek, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE⁽¹⁾ z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, lub w każdym razie nie powiadamiając o ich ustanowieniu Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 363, str. 141.**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Milano (Włochy) w dniu 22 maja 2008 r. — Rita Mariano przeciwko Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)****(Sprawa C-217/08)**

(2008/C 197/22)

*Język postępowania: włoski***Sąd krajowy**

Tribunale ordinario di Milano (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Rita Mariano*Strona pozwana:* Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 12 i 13 traktatu WE stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 85 dekretu Prezydenta Republiki, który stanowi, że w przypadku śmierci w następstwie wypadku, renta INAIL, wysokości 50 %, jest należna wyłącznie małżonkowi, a małoletniemu dziecku przysługuje renta jedynie w wysokości 20 %?

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-218/08)**

(2008/C 197/23)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i D. Recchia, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Włoska